

ловятъ, обаче мышка-та ся пахна въ една малка дупка, тосъ часъ излѣзе у предъ нихъ добрый оный царь, и начена да ги пытува, гдѣ е мышка-та? Господарю, рече мужь-ать? жена-та мя насили да отворемъ сосуда за да виде що е въ него, отворихъ го прочее на силственно, и абие побѣгна мышка-та. О колко е големо твое безуміе! рече царь, ты казуваше че ако бы си былъ на Адамово мѣсто, щеше да плѣснишъ Ева, за да не е лакома и любопытна, ты требаше да запомнишъ твоите обѣщанія. И ты развращена жено, имаше подъ владѣніе-то си, толко добры ястія, какъ то и Ева, и не ти постигнаха тыя, но поиска да ядешъ отъ забранено-то. Идете окаяніи работиге пакъ въ гора-та и не бабретедъ противу Адама и Ева ради жалости-те и трудове-те кои подобава да терпите, понеже и спаднахте въ иста-та погрѣшка за ради коя укорявате нихъ.

Ер. Учителю увѣренъ самъ че сочини тая Історія нарочно за менѣ.

Уч. Не любезный мой прочель самъ я не гдѣ, но весма е подобна на тебѣ. Радославе сважи ни Історія-та си.